

РЕШЕНИЕ

№ 4855

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **847** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Л. Г. Т. срещу Решение № 2153-21-7 от 11.01.2023г. на Директора на ТП на НОИ С., с което е оставена без уважение жалбата на лицето срещу Разпореждане 21225686224/30.09.2022г. на Ръководител на ПО на ТП на НОИ С..

Първоначално лицето е подало жалба срещу Разпореждането, като е образувано дело № 9400/2022г. на АССГ, по което е постановено Определение № 8125 от 18.10.2022г., с което жалбата е оставена без разглеждане, а делото е прекратено и изпратено по подведомственост на Директора на ТП на НОИ, поради специалния предвиден за оспорване ред на разпорежданията по КСО по административен път.

В тази връзка е постановено оспореното в настоящото производство решение.

С жалбата се иска отмяна на решението, като лицето счита, че неправилно е определен размера на пенсията му за осигурителен стаж и възраст, тъй като към същата следва да има добавка за репресия по реда на Закона за политическа и гражданска реабилитация.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата срещу посоченото решение.

Представителят на Директора на ТП на НОИ С. заявява становище за недопустимост на жалбата, тъй като с решението, с което е потвърдено

разпореждането няма налице произнасяне по отношение на добавката по Закона за политическа и гражданска реабилитация. Била допусната грешка в първоначалното разпореждане, която е отстранена с последващо разпореждане, представено по делото, поради което в мотивите на настоящото решение не се съдържа произнасяне по този въпрос. Алтернативно моли за отхвърляне на жалбата.

Съдът, в настоящия състав, като се запозна с данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане. При съобразяване с грешното ѝ подаване до съда, от който е препратена на компетентния орган, същата се явява в срок. Лицето има право на жалба срещу акт, който е неблагоприятен за него, като е отхвърлена първоначално подадената жалба срещу разпореждането за определяне на размера на пенсията.

По същество, съдът намира жалбата за основателна, поради следното:

Установява се, че лицето получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване и осигурителен стаж и възраст. Налице е преизчисляване на пенсията с Разпореждане № [ЕГН]/17.06.2022г., считано от 01.04.2022г. , с което е определен размера на пенсията за инвалидност поради общо заболяване 499, 14 лева, а за осигурителен стаж и възраст – 613, 74 лева или общ размер за получаване от 613, 74 лева.

С молба от 08.07.2022г. Л. Т. е поискал от ТП на НОИ С. да му бъде отпусната добавка към пенсията, която се следва по реда на Закона за политическа и гражданска реабилитация, като е представил документи за това. Издадено е разпореждане № [ЕГН] от 26.07.2022г., с което е прието, че са налице предпоставките за отпускане на поисканата добавка и е начислена такава в размер на 160, 71 лева.

С последващо разпореждане № [ЕГН] от 26.08.2022г. по цитираното заявление е отказано отпускане на добавка по ЗПГР, поради липса на доказателства за причините, поради които лицето е било принудително заселено.

Няма данни кога това разпореждане е връчено, респ. дали е оспорено.

Издадено е последващо разпореждане № 21225686224 от 30.09.2022г., с което е индексирала пенсията на лицето, като в същата са включени следните компоненти: пенсия за инвалидност поради общо заболяване, пенсия за осигурителен стаж и възраст и добавката по реда на ЗПГР. Т.е., последното включва предвидена поисканата добавка.

Това разпореждане е било предмет на оспорване, съответно на решение №2153-21-7/11.01.2023г., предмет на делото.

Издадено е и последващо разпореждане № [ЕГН]/12.01.2023г., издадено един ден след оспореното решение, с което е преизчислена отново пенсията на лицето, като в същото не е налице предвидена добавка за репресия по ЗПГР. Няма данни дали това разпореждане е връчено, респ. оспорено.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Актът е издаден от компетентен орган и е в предвидената от закона форма,

като съдържа фактически и правни мотиви.

Решението обаче е постановено в противоречие с процесуалните правила. Органът, на първо място не е изяснил предмета на спора, което е негово служебно задължение в производство по чл. 117 от КСО. На следващо място, същият се е произнесъл при липсващ предмет.

Следвало е да бъде ясно определена претенцията на лицето. Видно от данните по делото, Т. не оспорва размера на изчислената сума за осигурителен стаж и възраст, нито размера на определената пенсия за инвалидност. Не е налице и оспорване на изчислението на индексацията и начина на разплащане по смисъла на §73 от КСО.

Спорът се свежда до липсата на добавка по реда на ЗПГРРЛ.

Такава обаче в оспореното разпореждане се съдържа. Видно от същото е, че в т.2 от диспозитива на същото е предвидено, че лицето следва да получава сумата от 160.71 лева върху определения размер на пенсията от 613.74 лева, на основание чл. 9, ал.1 от ЗПГРРЛ.

В този случай, органът е следвало да прекрати производството пред себе си, поради липса на правен интерес, тъй като с оспореното пред него разпореждане добавката е предвидена.

Вместо това, недопустимо, за първи път с контролния акт, са изложени мотиви защо не се дължи добавка, като се позовават на Разпореждане от 26.08.2022г., с което такава е отказана. Не се спомената предходното обаче Разпореждане от 26.07.2022г., с което е прието, че следва да се изплати добавка към пенсията на лицето по реда на ЗПГРРЛ и именно с него е определен добавения с разпореждането – предмет на производството пред органа размер.

Съдът не споделя изложеното от процесуалния представител на ответника становище, че лицето не може да черпи права от техническа грешка. Не става ясно кое е техническа грешка. Налице са поредица от разпореждания с противоречащо си съдържание. Първоначално, по подаденото от лицето заявление е постановен положителен акт и му е отпусната търсената добавка по ЗПГРРЛ. С последващ акт е налице произнасяне по същото заявление, с което същата добавка е отказана, без да е отменено или дори споменато предходното разпореждане. Впоследствие е постановено разпореждане за размера и вида на пенсиите, което е било предмет на производството пред Директора на ТП на НОИ, в което добавката се съдържа. Няма данни за връчването на което и да е от оспорените разпореждания, респ. за влизането им в сила.

При оспорването на същото, по което е постановено решението – предмет на делото, е налице произнасяне по нещо несъществуващо. Органът, в контролния си акт от 11.01.2023г., за първи път е изложил мотиви защо не се следва добавката, която е включена в разпореждането.

Именно поради това, с последващо разпореждане от следващата дата 12.01.2023г., е издадено ново разпореждане, представено в хода на делото в последното заседание, с което е определен размер на пенсията на Т. без да фигурира въпросната добавка. Няма данни за връчването и на това разпореждане, което лицето

има право да оспори в самостоятелно производство.

Лицето разполага с право да оспори и разпореждането от 26.08.2022г. / при липсващи данни за връчване/, с което му е отказана търсената добавка в противоречие с предходното разпореждане от 26.07.2022г.

С оглед изложеното, съдът намира, че следва да отмени решението и да върне преписката на органа, който да установи действителната воля на лицето в хода на производството по жалбата пред себе си. След изясняване на това, да изложи мотиви по фактите и правата, които дава разпореждането така, както са разпоредени с него, а именно – при предвидена добавка. Преценката за правен интерес от оспорването ще е на органа, както по отношение на наличната в оспореното разпореждане добавка, така и предвид новоиздаденото такова от 12.01.2023г., в което същата липсва.

Последното не преклудира правото на лицето да оспори последното по предвидения в чл. 117, ал.1 ред отново пред Директора на ТП на НОИ, защото именно това последващо разпореждане не включва поисканата добавка по ЗПГРРЛ.

Разноски не са претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.2 и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Л. Г. Т. Решение № 2153-21-7 от 11.01.2023г. на Директора на ТП на НОИ С., с което е оставена без уважение жалбата на лицето срещу Разпореждане 21225686224/30.09.2022г. на Ръководител на ПО на ТП на НОИ С..

ВРЪЩА делото като преписка на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: